warga kinni. Hummogu jäl hauknu kõo pini karo pinik.
Kas ja siiwoo jait koh, karo pini ülnu wastu es jaawül
mõõga, muud ku pernaane kuusi käsku ka ja and mullo laku.
Peremüs kuulnu tuud ja ülnü pernaaselo et mis ja pinik
siiwoo ei anna, kas tu mõni jüüskum ku ja käs kuigo kuust
annat pinik, pernaane nakanu nõudma iks et kost ja tuud
tüjät. peremüs ei olõ etimält joht ülnü juuskugi.
Naane naanu wälgo pääle käümä iks ütleja ütle kost
ja elājide küll mõistat? Peräkõrd ülnu müs kütta
jan ja ma käi jannan äs jos ma ütle, naane kütnü
janna walmis jo müs käünü jannan äs jo ülnü naaselo
et mine jo käi ja kah jannan äs jos ma ütle, naane
lännü kah janna.
Olnu jo nii õdagu juul, kana länniwõ magama orsilõ
üts kana ei olõ lännü ja iks jawitsõnnu küünü lävel naane
Kuuas tulnu orsilt maha ja annu kanalõ ütte häs
lutti jälgõ ja es o ülnü. Kas ja mullõ kah nii taka
tettä nigu pernaane peremehele tege, nuud piät
peremüs kunnõn äs kuulma. Ku ma nü olõs küll
ma jos näütäs jullõ nii kas malku umwai ei olõ.
Ku naane jannost tagasi tulnu ja mihe käest
iks wül murnu jos wõtnu müs lõsi kinni ja weenü
wõlli viidali ja lagõnu kolm kümmend naaselt jälgõ
ku kõbisõi. Sus jätnü naane mihe käest murmis
maha ja ei olõ inämb kunagi jäärtü as ju
mihe käest nõudnu mis tõll waja es olõ teedä jaia
ja mis tälle es juttu.

Ann Raig. jutu jutlõja.

Wanast elänü ütten paigan juurõ mõtsa weeren. (ütsnaas mõi)
Tõl olnu raha
ja koko kraami wäego palljo, inämb ku kellegil tõisil.
a ütt asi olnu tõl iks meelen et kuus nii ruttu wanas es läsi
ja tiõ oll koiks ta hte ja nõijo läbi käünü a ütski ei olõ
awitannu. Peräkõrd ol ütt tälle juhatannu et tiõ ku tiõ lats
oll olnu jos ol kuulnu et ütt jäär peegli ütten paigan
olõwat mis inemise jos nooros tegewät ku sinnõ sisse
kaet. Tõl olnu jäl kolm poiga tuul mikel, ja nüüd saatnu
nuo puja tuud peeglit takan otsma, kats wanõmbat poiga
länniwõ juurtõ ukskõd tõlluga lüno pooli, kolmas noorõmb
weel länniwõ uma wolgõ hobõjõga mõtsa poolõ.
Länni iks edesi ja saanu nüümõte ütte wäego juurõ tammõ
mõtsa sisse, sääl olnu wa wälgo juurõ puu ja äs sammõltanu
ja sääl ei olõ määrestki tiid olnu kohagi poolõ wälljõ.
Tiõ lanni edesi ja nännü ütte juuro tammõ all väikese
tarõkõsõ, tiõ tulnu hobõjõ jäläst maha ja länniü tarrõ
sisse, sääl tulnu tälle ütt wälgo wana kõhn ja kakõnu
wana naane wasto ja küüsünü et kes ja olõtamis heitünnü
ümält weitsese äs peräst saanu jülgõmbas ja seletännü
äs et tiõ ütte säärest peeglit otsmas mis inemise jos nooros
tege ku sinnõ sisse kaet. Wana naane ol määrknü weitsese
aigu ja ülnü jos et tiõ ei tüdwat tuust peeglist mõõgi
muud ku olõwat küll kuulnu et ütt jäär peegli olõwat a tuud
ei tuijo, kon. ja juhatannu et mine iks edesi jos kolmõ
pääwä peräst saat ja ütte majo mano ja sinno mine sisse.
müs tenänü wannamuuri jo länniü kah edesi ja saanu
sinnõ nigu tiõ oll juhatannu, tulnu jos kobõjõ jäläst